

Principielt mener vi, det er en meget, meget uheldig ting, at staten blander sig i det. Det er i orden, at man har nogle private organisationer, men man kører det ind som en halvstatslig organisation og hævder, det er et fremskridt. Det er tværtimod et tilbageskridt i forhold til, hvad vi opfatter som en demokratisk kontrol og valg af dem, som skal fastsætte kriterierne. Samtidig vil det betyde, at når der ikke længere er statsregler og statskontrol, som det f.eks. er tilfældet for det statslige Ø-mærke og det mærke, der skal laves til kvalitetskød, foreligger der heller ikke lovbrud, når man bryder regelsættet eller kriterierne.

Det eneste, man kan miste i Svanen, er retten til at føre mærket. Men vi har set i forbindelse med Ø-mærket, at når man har sådanne ting som miljømærker og miljøregler, er det utrolig vigtigt, at der også kan falde en bødestraf og inddragelse af den uberettigede fortjeneste, man har haft ved f.eks. i en længere periode at sælge noget under falske forudsætninger og under et miljømærke, som er statsanerkendt.

Jeg vil gerne drage en parallel til, hvordan man f.eks. håndterer fiskere, der ikke overholder miljøreglerne. Man konfiskerer fangsten og andre ting, og det er også det, der er hensigten med miljømærkningen inden for Ø-området. Her kan der gives en bødestraf, og den kan fastsættes i forhold til den fortjeneste, der er opnået ved at tilsidesætte regelsættet. Men det sker ikke her. Det, der sker nu, er, at man bryder det princip for at gennemføre Svanemærket. Sådan er det allerede i de andre skandinaviske lande, hvor man har privatiseret Ø-mærkningen og slet, slet, slet ikke har den stærke kontrol med det og styrke i det, som vi har i det danske statskontrollerede Ø-mærke, og derfor er det en uheldig ting – ikke alene med hensyn til demokratiseringen, men også med hensyn til kontrollen.

Jeg vil også hævde, at forslaget er i modstrid med miljø- og energiministerens egen lov og orden-pakke, hvor det siges, at der også skal gælde retsregler for overtrædelse af miljøregler. Et firma, der tiltusker sig en merindtægt under falsk varebetegnelse i en periode, skal selvfølgelig også kunne underlægges nogle straffeforanstaltninger, i hvert fald i form af bøder. Det er den anden side af sagen.

Endelig kunne man spørge ministeren: Er det en principiel holdning fra regeringens side, at sådan skal miljømærkerne fungere fremover? Eller er det EU, der dikterer, at det skal være

sådan? Vi har i hvert fald ikke hørt det fra fødevareministeren. Det er besynderligt, at om en fjorten dages tid skal vi have tredjebehandling af et forslag om et kvalitetsmærke til grise, og her hævder man, at det eneste nødvendige og rigtige for at kunne opretholde troværdigheden er at gøre det statskontrolleret med regler, som er udstedt af ministeren og ikke af interesseorganisationer. Men i dag står vi med et mærke fra Miljø- og Energiministeriet, og her argumenterer man lige stik modsat. Jeg synes, det ville være interessant, hvis regeringen kunne holde et lille summemøde og finde ud af, hvad der egentlig skulle være den fælles linje på miljømærkningsområdet.

Så synes jeg også, det er en uheldig ting, at man gør op med princippet om, at det er forureneren, der skal betale. Det er også i modstrid med det, vi prøver på alle leder og kanter: i hvert fald som minimum at holde det helt nede på et mindstegebyr, der bare lige skal dække omkostningerne ved kontrollen af Ø-mærket. Vi prøver også at få det lavet sådan, at der ikke skal en ekstra kontrol til på grund af Ø-mærket, men at det skal være et led i den almindelige veterinær- og levnedsmiddelkontrol, som foregår i butikkerne, og i øvrigt den almindelige kontrol, der foregår ude i bedrifterne.

Det sker heller ikke her. Det er dem, der efter ministerens opfattelse opfører sig fornuftigt ved f.eks. at lave en pvc-gulvbelægning, som kan få Svanemærket, hvorimod vi arbejder på, at man slet ikke skal bruge pvc. Men når en pvc-gulvbelægning kan få et miljømærke, bliver det en positiv ting.

Jeg kan godt se, at det er et dårligt eksempel at bruge her, for jeg ville egentlig sige, at hvis det nu var en positiv ting, at man opførte sig ordentligt, skal man have en ekstra straf med en højere afgift. Det er et meget, meget uheldigt opgør, så konklusionen fra vores side er, at vi selvfølgelig ikke kan støtte forslaget, og vi vil gøre alt for, at det ikke kommer igennem Folketinget.

Ole Donner (DF):

Det er kun ca. to en halv måned siden, vi sidst diskuterede for og imod Svanemærket her i Folketinget. Det var under en forespørgselsdebat, og her gav jeg på Dansk Folkepartis vegne udtryk for, at vores hovedsynspunkt er, at jo mere information, der kommer til forbrugerne, jo bedre er det, men om mærket bliver af den ene eller den anden art, har ikke så stor betydning for vores vedkommende.